

BIULETYN INFORMACYJNY
WYŻSZEJ SZKOŁY PEDAGOGICZNEJ W CZĘSTOCHOWIE
LIPIEC - WRZESIEŃ 1992

BOLESNE ROZSTANIA

18 września 1992 r. pożegnaliśmy prof. dr. hab. Edwarda Polanowskiego, człowieka wielce zasłużonego dla Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie, cenionego, wyróżnianego odznaczeniami i nagrodami za osiągnięcia w dziedzinie dydaktyczno-wychowawczej oraz za pracę organizacyjną; człowieka cieszącego się autorytetem, szacunkiem i sympatią.

Liczne jest grono pamiętających prof. dr. hab. Edwarda Polanowskiego, który jako młody doktor w roku 1972 związał się z Uczelnią. Szybko został zauważony - wyróżniał się w środowisku. Powierzano Mu kolejno wysokie stanowiska, by wreszcie w roku 1984 obarczyć funkcją Rektora. A godność tę sprawował ku zadowoleniu społeczności, wszak powierzano Mu ją dwukrotnie. Wymagający, ale nie bezwzględny. Rzeczowy, konkretny, ale nie apodyktyczny. Potrafił stworzyć klimat pracy, gdzie nie szczydziło się wysiłków i osobistego czasu dla dobra spraw związanych z Uczelnią. Potrafił swoją postawą wyzwolić w podwładnych motywację, postawę zaangażowaną w pracę i działanie. Ale umiał też uczestniczyć w życiu pozasłużbowym pracowników. Na wycieczkach, wczasach, wyjazdach grupowych przekreślał dystans, opuszczał piedestał rektorski, a stawał się beztroskim kompanem, wmieszanym w tłum, nie bacząc na rangę towarzyszy chwili wytnienia.

Był człowiekiem precyzyjnym w działaniu, zawsze opanowany, wręcz nieodgadniony - dyplomata. Dzięki swojej osobowości wiele dla Uczelni "wywojował", wiele zainicjował. To Jemu zawdzięczamy, że generalnie jako Uczelnia pojawiliśmy się owocnie na arenie międzynarodowej. Jego optymizm i mobilizująca wiara włączyła nas w działania, do których dorastaliśmy - dopingował, strzegł i inspirował. Ambicją było doczekać chwili, by za Jego kadencji wydawnictwa wydawały jedną książkę tygodniowo, a Dział Współpracy z Zagranicą delegował lub przyjął jedną osobę. Jakże był usatysfakcjonowany, że doprowadził do takiego wyniku!

Obowiązki Rektora dzielił równolegle z funkcją Dyrektora Instytutu Filologii Polskiej. Promował lub sterował promocją swoich podopiecznych, wzmacniał kadrowo podległą placówkę, inspirował życie naukowe.

Wypromował też wielu magistrantów - przyszłych nauczycieli mowy ojczystej i literatury. Jak silnie był związany z tą powinnością niech świadczy fakt, że uczestniczył, mimo bardzo poważnej choroby, w tegorocznych obronach prac swoich dyplomantów. Pedagog, trwający przy uczniach do kresu swoich sił.

Ci, którzy znali Go od lat dawnych dostrzec mogli, że przerzedził Mu się włos, osłabił wzrok, ale serce nie wypaliło się.

Wielu z tych, którzy nie zdążyli pokrzepić Go w chorobie, odwiedzić, czy napisać, dziś boją, że nie zdążyli. Nie zdążyli dać wyrazu przyjaźni, uznania, przywiązania, nie zdążyli być przy Nim bodaj przez chwilę w cierpieniu. Ale wszyscy oddadzą to pamięcią o Nim.

7 września pochowany został w Szczecinie doc. dr Konstanty Zajda. Wielu pracowników do dziś pamięta siwą, jakby zawsze, głowę tego niezwykle zacnego, kulturalnego, zewnętrze niepo- zornego, a przecież wielkiego pedagoga, który jako Dyrektor Studium Nauczycielskiego stał się organizatorem Wyższej Szkoły Nauczycielskiej. Jego działania uwieńczone zostały sukcesem, którym było powołanie w 1971 roku Uczelni, podniesionej następ- nie do rangi WSP. Był też jej pracownikiem, przekazując wielo- letnie doświadczenie swoim przyszłym następcom na nauczycielskich katedrach.

Jego portret jako organizatora Szkoły otwiera galerię Rekto- rów WSN i WSP w Sali Senatu, bo właśnie za Jego zasługą rozpo- częła się droga, już ponad dwudziestoletnia, którą dzisiaj kro- czymy.

Doc. dr K. Zajda doczekawszy sędziwego wieku, odszedł na wieczny odpoczynek. Pracował z pasją i oddaniem wiele lat, wiele pokoleń młodych nauczycieli przygotował do jednego z najbardziej odpowiedzialnych zawodów i to, co poprzez tę pracę zostawił na świecie, w którym Go już nie ma, to więcej niż portret w dos- tojnej Sali Senatu.

18 września zmarł dr Jakub Olszówka, sędziwy już pedagog, który zawsze był w służbie naszej Szkoły. Nie ma w tym sformu- łowaniu przesady. Jako doświadczony wykładowca, zastępca dyrek- tora ds pedagogicznych Studium Nauczycielskiego, włączył się w szeregi, skromne wówczas liczbowo, nauczycieli akademickich WSN, potem WSP. Pracował z pasją charakterystyczną dla nauczy- cieli z powołania. W środowiskach, z którymi był związany

brał zawsze czynny udział w życiu społecznym, oświatowym i kulturalnym. Od 1923 roku działał aktywnie w Związku Nauczycielstwa Polskiego. Gdy wiek kazał Mu się rozstać częściowo z umiłowaną dydaktyką, jeszcze nie zamierzał odpoczywać. Nadal chciał przekazywać młodszym pedagogom zapisane swe doświadczenia. Był bez wątpienia najstarszym z autorów, których prace - liczne publikacje i przewodniki - wydało nasze Wydawnictwo.

Pracy nauczycielskiej poświęcił 58 lat życia. Teraz odpocznie. Jego misja pedagogiczna nie zgaśnie wraz z Nim. Przekazywana przez Jego uczniów i kolegów kolejnym pokoleniom nauczycieli będzie Mu trwałym pomnikiem.

Odchodzą mistrzowie, odchodzą ich uczniowie.

17 września śmierć wyrwała nieoczekiwanie z naszego grona mgr Urszulę Pacan, pedagoga, przed którą droga życia i doświadczeń powinna być jeszcze długa. Pracownikiem Uczelni była krótko, bo zaledwie rok. Pełna zapału i planów na przyszłość wróciła w mury Szkoły, w której przed 10 laty otrzymała dyplom magisterski. Zdobyła specjalność pedagoga w zakresie pedagogiki przedszkolnej. Życia starczyło Jej zaledwie na przeprowadzenie przez wczesny okres dzieciństwa własnych dzieci. I już ani im, ani innym dzieciom sercem, pomocą i wiedzą służyć nie będzie.

PERSPEKTYWY DYDAKTYKI

Batalia o indeks studenta Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie zakończona. Oto jej wyniki:

Kierunek	Liczba studentów przyjętych na I rok studiów	
	studia dzienne	studia zaoczne
Chemia	47	-
Fizyka	45	-
Matematyka	48	34
Wychowanie techniczne	40	-
Filologia Polska	80	31
Filologia Germańska	30	-
Historia	48	-
Wychowanie Muzyczne	20	-
Wychowanie Plastyczne	33	-
Pedagogika - specjalności:		
Pedagogika op.-wych.	35	29
Pedagogika op.-wych. 3-letnie zawodowe	-	41
Pedagogika społeczna	30	-
Pedagogika z wych. fiz.	19	-
Wczesna edukacja dziecka /3-9-letniego/	26	-
Pedagogika pracy	-	36
Pedagogika pracy 3-letnie zawodowe	28	-
Nauczanie początk. po SN	-	82
Wychowanie przedszk. po SN	-	81
Globalna liczba wolnych słucha- czy na różnych kierunkach	55	63
OGÓŁEM	529+55=584	334+63=397

Niebawem nowi studenci przeżyją swoją pierwszą inaugurację, najstarsi opuszczą mury z dyplomami w rękach. 19 września uroczystość wręczenia dyplomów tegorocznym absolwentom odbyła się na Wydziale Pedagogicznym, kolejno przeżyją to pozostałe Wydziały. Studentom gratulujemy i życzymy sukcesów, a wszystkim pracownikom, których praca i zaangażowanie przyczyniła się do wypromowania młodych nauczycieli dziękujemy za trud.

Znana jest wszystkim Uchwała Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego z dnia 28 listopada 1991 r. w sprawie określenia warunków jakim powinna odpowiadać uczelnia, aby utworzyć i prowadzić kierunek studiów. W ślad za nią pismem DNS-3-1/BW/92 z dnia 3 stycznia 1992 r. Minister Edukacji Narodowej zobowiązał Senat Uczelni do przedstawienia swych decyzji w tej kwestii. 29 lipca otrzymaliśmy decyzję Ministra co do uchwały Senatu naszej Uczelni opartą na analizie stanu kadry nauczycieli akademickich realizujących wymienione kierunki. Cytujemy ją:

"Minister Edukacji Narodowej z a t w i e r d z i ł tę
uchwałę w części dotyczącej:

- studiów m a g i s t e r s k i c h na kierunkach: wychowanie plastyczne, wychowanie muzyczne i wychowanie techniczne;
- studiów z a w o d o w y c h na kierunku historia.

Ponadto, w a r u n k o w o zatwierdzona została uchwała w odniesieniu do pozostałych kierunków realizowanych przez Uczelnię, z następującymi zastrzeżeniami:

- a/ kierunki: pedagogika, fizyka i filologia polska będą mogły być prowadzone jako studia magisterskie jedynie po uzupeł-

nieniu kadry, w innym przypadku - Uczelnia będzie mogła kształcić jedynie na studiach zawodowych;

b/ kierunki: filologia /specjalność: filologia germańska/,
matematyka i chemia będą mogły być prowadzone jedynie po uzupełnieniu stanu kadry nauczycieli akademickich, a w przeciwnym razie - Uczelnia winna zapewnić studentom przyjętym na I rok studiów w roku akademickim 1992/93, możliwość podjęcia studiów w innej szkole wyższej."

Bez komentarza - i bez złudzeń.

Uchwała Senatu z dnia 27 maja, na mocy której JM Rektor powołał Zarządzeniem wewnętrznym R0210/19/92 z dnia 25 czerwca Podyplomowe Studium Wiedzy o Regionie Częstochowskim, była przedmiotem spotkania w Urzędzie Wojewódzkim w dniu 24 sierpnia.

Studium, którego Statut i program zajęć przygotowała i przedstawiła zebranym Uczelnia, służyć ma regionowi /"... Zdobyta przez słuchaczy wiedza może być przydatna nauczycielom, dziennikarzom, jak również osobom zajmującym się obsługą ruchu turystycznego, a więc tym, którzy mają wpływ na kształtowanie świadomości o walorach historycznych i współczesnych regionu. ... Od władz lokalnych uzależnione będzie preferowanie absolwentów przy przyjęciach do pracy w redakcjach gazet, biurach podróży, administracji lokalnej itp." - protokół z posiedzenia/, ale dla zaistnienia potrzebuje sponsorów. Stąd też w spotkaniu, którego gospodarzem był Wojewoda Częstochowski mgr inż. Jerzy Guła,

udział wzięli nie tylko organizatorzy Studium w osobach JM Rektora prof. J. Świątki i Dyrektora Instytutu Filozoficzno-Historycznego dr. M. Antoniewicza, ale i przedstawiciele m.in. /wymieniamy tu w kolejności głosów w dyskusji/: Kuratorium Oświaty, Wydziału Kultury i Spraw Społecznych UW, Zarządu Miasta, Biura Podróży "Orbis", Centralnego Ośrodka Informacji Turystycznej, Wojewódzkiego Biura Pracy, Wydziału Polityki Regionalnej i Rozwoju Gospodarczego UW, Banku "Częstochowa" SA, Wydziału Ochrony Środowiska UW. Wszyscy poparli ideę utworzenia Studium, dyskutowali jedynie nad programem, statutem i finansami. Choć słuchacze Studium za udział w zajęciach będą wносить opłatę, to kwota ta nie pokryje faktycznych kosztów kształcenia, ale zebrani zadeklarowali wsparcie finansowe. Tak więc można było ogłosić nabór /uczyniły to nawet na antenie TV "Aktualności" Katowice/. 30 pierwszych chętnych bez egzaminu zostanie słuchaczami Studium, a już wkrótce zdobytą wiedzę dzielić się będą z szeroką społecznością regionu i jego gośćmi.

MONEY, MONEY...

W miesiącu lipcu zostały wypłacone pracownikom Uczelni podwyżki od dnia 1.06.1992 r. w oparciu o rozporządzenie Ministerstwa Edukacji Narodowej z dnia 26.06.1992 w sprawie wynagradzania nauczycieli akademickich oraz pracowników szkół wyższych nie będących nauczycielami akademickimi.

Przyjęte kryteria podwyżek w zależności od stanowisk opublikowane zostały w komunikacie JM Rektora z dnia 28 lipca br. /z korektą Dyrektora Administracyjnego z dnia 31 lipca odnośnie do

punktu 7/. Każdy miał już sposobność porównać te dokumenty z własnymi poborami. Przedstawiamy więc tu jedynie globalny obraz podwyżek w skali Uczelni z uwzględnieniem poszczególnych grup pracowniczych.

Grupa	Wynagrodzenie brutto w tys. zł		% podwyżki
	poprzednie	obecne	
Nauczyciele akad.	747.368,-	1.231.008,-	65
Prac. inż.-techn.	60.174,-	91.796,-	53
Prac. nauk.-techn.	52.940,-	85.640,-	62
Prac. administracji	185.071,-	279.620,-	51
Prac. Biblioteki	45.255,-	69.163,-	53
Prac. obsługi	184.345,-	277.884,-	51
Ogółem	1.275.153,-	2.035.111,-	śr.60

"Jakkolwiek wysokość zarobków nie jest bez znaczenia, to jednak statystyczny pracownik nade wszystko chce się czuć doceniony" /Jak być lepszym szefem, C. Northcote Parkinson, M.K. Ruston, Podsiadlik-Raniowski i Spółka, Poznań 1992, s.8/.

Jedną z form wyrażania uznania są nagrody, które corocznie Rektor przyznaje najlepszym pracownikom.

Do chwili obecnej nie ma dyspozycji Ministerstwa w sprawie funduszu nagród dla nauczycieli akademickich. Potencjalni kandydaci czekają w napięciu. A może jednak usatysfakcjonuje wyróżnionych tylko uścisk prawicy rektorskiej?

Pewne jest natomiast, że żaden przedstawiony przez Uczelnię wniosek nie został zakwalifikowany do nagrody Ministra Edukacji Narodowej.

Decyzją Nr 144/E-353/92, która wpłynęła do Uczelni 13 sierpnia, Przewodniczący KBN na wniosek Ministra Edukacji Narodowej przyznał Uczelni dotację na dofinansowanie badań własnych w 1992 roku w wysokości 275 mln zł. Tym razem trzynasty okazał się szczęśliwy, choć szczęściem obdzielił nader skromnie.

Komisja ds kadr, badań naukowych i współpracy z zagranicą dokonała rozdziału środków na tzw. granty uczelniane w dniu 23 września.

WSPÓŁPRACA Z ZAGRANICĄ

W okresie wakacyjnym wyjechali za granicę w celach naukowych niżej wymienieni pracownicy:

mgr de Mezer-Bańkowska, SPNJO - Wlk. Brytania
mgr Piotr Bauć, Instytut Pedagogiki i Psychologii - Ukraina
mgr Joanna Grygiel, Instytut Matematyki - Wlk. Brytania
mgr Piotr Jankowski, Instytut Fizyki - Kanada
dr Zbigniew Jakubowski, Instytut Filoz.-Historyczny - CSRF
mgr Hanna Kaczmarek, Zakład Filologii Germańskiej - Niemcy
mgr Iwona Kamosińska, Instytut Pedagogiki Społecznej - Niemcy
dr Jacek Kasperczyk, Instytut Fizyki - Niemcy
dr Leszek Meissner, Instytut Fizyki - USA
mgr Marianna Pawalec, Instytut Pedagogiki Społecznej - Niemcy
mgr Jerzy Piwowarski, Instytut Plastyki - Ukraina
dr Aleksander Żakowicz, Instytut Plastyki - Ukraina.

W przeważającej większości były to wyjazdy na koszt pracowników.

Atrakcyjną zagraniczną podróż odbył Chór Mieszany Wyższej Szkoły Pedagogicznej pod dyrekcją Krzysztofa Pośpiecha. W dniach od 3 do 8 września przebywał na Festiwalu w Vitorii /Hiszpania/. Był to już jedenasty Festiwal organizowany w Kraju Basków przez jedną z prowincji - Alava. W imprezie uczestniczyło, obok Polaków, jeszcze siedem innych zespołów: z Belgii, Italii, Izraela, Portugalii, Węgier, Ukrainy i Rosji. W ciągu siedmiu wieczorów chór koncertował w różnych miejscowościach prowincji, położonych w górach i oddalonych od stolicy o 30-40 km. W każdej miejscowości był serdecznie i gościnnie podejmowany przez miejscowe społeczeństwo. Były więc na powitanie ludowe zespoły baskijskie, przy pożegnaniu następowała wymiana podarków, a w czasie wspólnych kolacji śpiewy, tańce i mnóstwo wina typu "rioja" będącego specjalnością tego regionu. Najbardziej oryginalnym podarkiem były 2 kilogramowe woreczki soli, jakie każdy uczestnik otrzymał od mieszkańców wsi Salinas, słynącej z warzenia soli. Imprezę kończył wspólny koncert wszystkich uczestników w Teatrze Wielkim Vitorii, w trakcie którego każdy z zespołów wykonywał cztery utwory. Na zakończenie zaś wszyscy śpiewali wybrane pieśni baskijskie, które - rzecz zrozumiała - wzbudziły największy entuzjazm na widowni.

Miejmy nadzieję, że ta rozśpiewana przygoda nie będzie nie hiszpańską, a polską, przysłowiową solą w oku dla tych, którzy śpiewać mogli jedynie pod polskim niebem.

W dniach 31.08-5.09.92 przebywali w naszej Uczelni studenci Królewskiego Uniwersytetu w Groningen. Po emocjach zawodów sportowych w tenisie stołowym goście zwiedzili Częstochowę i ruiny zamku w Olsztynie. Młodzi sportowcy z Holandii przyjeździ zostali przez Prorektora ds Nauczania i Wychowania prof. S. Folarona.

Rozpowszechnione zostały przez Dział Współpracy z Zagranicą nowe oferty wyjazdów zagranicznych i współpracy z partnerami zagranicznymi:

- tablice stypendialne Ministerstwa Edukacji Narodowej,
- misje do Włoch,
- oferta Uniwersytetu w Padwie,
- oferta Donkas School,
- oferta Narodowego Centrum Informacji Ruchu Akademickiego,
- oferta dla pedagogów dot. udziału w konferencji w Mariborze.

Informacje przekazane zostały do pp. Dziekanów.

Regionalne Stowarzyszenie Polska - Francja wznowi działalność po wakacyjnej przerwie w październiku. Dokładny termin podany będzie na łamach prasy. Oczekuje na nowych członków i propozycje wzbogacające program działalności.

Dział Współpracy z Zagranicą uprzejmie informuje, że od dnia 1 września 1992 r. Wydział Paszportów został przeniesiony z ul. Jasnogórskiej do budynku Urzędu Wojewódzkiego /wejście od ul. Korczaka/.

Interesanci przyjmowani są w następujących terminach:

poniedziałki, piątki	8 ⁰⁰ - 15 ⁰⁰
wtorki, czwartki	10 ⁰⁰ - 17 ⁰⁰

Paszporty służbowe nie są wydawane już z depozytu Wydziału, w związku z czym wszelkie wyjazdy za granicę odbywają się na podstawie paszportów prywatnych.

Dnia 9 września złożył wizytę w Dziale Współpracy z Zagranicą mgr Marek Trzmiel, Pełnomocnik Wojewody ds. Współpracy z Polonią, Emigracją i Polakami za Granicą, równocześnie Zastępca Dyrektora Wydziału Spraw Obywatelskich Urzędu Wojewódzkiego. Przekazał "Dokument programowy" będący załącznikiem do Uchwały Rady Ministrów nr 145/91 z dnia 5.11.1991 r. "Cele i priorytety polityki rządu wobec Polonii, Emigracji i Polaków za Granicą" oraz wykaz wybranych adresów organizacji i stowarzyszeń polonijnych, działających i zarejestrowanych w państwach ujętych w zestawieniu.

Intencją władz terenowych jest stworzenie z naszego regionu silnego, prężnie działającego ośrodka dla Polonii. Wizyta miała charakter rekonesansowy, w szczególności miała na celu zbadanie możliwości Wyższej Szkoły Pedagogicznej w zakresie promocji naszego regionu.

Wyprzedzając inicjatywę Władz Województwa Szkoła podejmowała już działania zgodne z powyższymi intencjami. Niejednokrotnie przekazywano do Instytutu Filologii Polskiej oferty MEN werbujące nauczycieli języka polskiego, głównie dla uczelni na terenie dawnego ZSRR. Podjęto próbę zorganizowania kursu języka polskiego i kultury polskiej w Uczelni. Ale wymiernym już dziś dowodem poparcia polityki rządu i działań na rzecz Polonii jest umożliwienie studiów w WSP siedmiu stypendystkom MEN. Na kierunku Chemia studiować będą obywatelki Litwy, Łotwy i Białorusi, trzy obywatelki Czechosłowacji - na kierunku Wczesna Edukacja Szkolna, a obywatelka Ukrainy - na kierunku Historia.

ZAPOWIEDŹ!

Biuletyn /fr. bulletin/ wg Słownika Wyrazów Obcych PWN pod red. Jana Tokarskiego to "urzędowy komunikat o ważnych wypadkach, drukowane lub powielone sprawozdanie z wydarzeń bieżących, interesujących ogół" - i z tej funkcji próbujemy się wywiązywać, a także "periodyk lub pismo nieperiodyczne, informujące o działalności jakiejś instytucji, organizacji itp." - to znaczenie kryje się za tytułem nowego interesującego wydawnictwa, które - dzięki wsparciu Fundacji Ochrony Zabytków i Pomocy Artystom w Częstochowie - dał Czytelnikom Zespół Badań Dziejów, Oświaty i Kultury Grup Etnicznych i Polonijnych, działający w ramach prac Zakładu Teorii i Kultury WSP. "Biuletyn.Rzeczpospolita nie tylko Polaków" redaguje zespół: Zbigniew Jakubowski - Redaktor Naczelny, Janusz Fałowski, Zenon Jasiński,

Jerzy Mizgalski, Piotr Stawiński /za Wydawcą pomijamy tytuły i stopnie naukowe, nazwiska te są przecież znakomitej większości Czytelników znane/.

Wachlarz nazwisk autorów zaprezentowanych artykułów potwierdza interdyscyplinarny charakter Zespołu. Warto sięgnąć do pierwszego zeszytu nie tylko ze względu na przedstawione treści merytoryczne w poszczególnych publikacjach, ale i na credo Redaktora Naczelnego co do intencji Wydawnictwa, którym dr Zbigniew Jakubowski otwiera Biuletyn, a które może zachęcić do stałej lektury /a może i włączenia się do prac Zespołu?/.

I jeszcze jeden szczególny powód skłaniający do sięgnięcia do tego zeszytu. Dedykowany jest "Pamięci Janusza Lipca" i o nim też jest kilkustronicowe wspomnienie pióra Zbigniewa Jakubowskiego.

Wszyscy zafascynowani osobowością dra hab. Janusza Lipca, z którym przyszło nam się rozstać nieledwie parę miesięcy temu, będą z pewnością wdzięczni Autorowi, że tak pięknie, przejmująco i wiernie na trwale zapisał Jego portret.

Biblioteka Główna WSP realizowała ogłoszoną uprzednio przerwę dla użytkowników. Ale nie próżnowała /trwało coroczne scontrum, remont i modernizacja niektórych pomieszczeń/. Użytkownikom na pocieszenie prezentowała wystawę "Generał Anders - w setną rocznicę urodzin".

Od 21 września podjęła pracę na jedną zmianę, a od 5 października - pracować będzie na dwie. Zaprasza Czytelników. Panie z Informatorium, które działać będzie na dwie zmiany przy katalogach, pomogą zawsze chętnie w rozwiązywaniu problemów.

KOMUNIKATY

Ukazały się kolejne Zarządzenia Rektora i Dyrektora Administracyjnego, do treści których prosimy sięgnąć w macierzystych jednostkach /lub w Rektoracie bądź Sekretariacie Dyrektora Administracyjnego:

- Zarządzenie wewnętrzne RO210/23/92 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 2.07.1992 r. w sprawie wymiaru pensum dydaktycznego dla nauczycieli akademickich;
- Aneks z dnia 8.07.1992 r. do Zarządzenie wewnętrznego RO210/5/92 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 7.04.1992 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu porządkowego Biblioteki Głównej WSP w Częstochowie;
- Zarządzenie wewnętrzne RO210/24/92 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 13.07.1992 r. w sprawie likwidacji funduszu premialowego w WSP w Częstochowie;
- Zarządzenie wewnętrzne RO210/25/92 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 13.07.1992 r. w sprawie powołania Komisji konkursowej do rozstrzygnięcia konkursu na stanowisko Redaktora Naczelnego Wydawnictw WSP;
- Zarządzenie wewnętrzne RO210/26/92 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 24.07.1992 w sprawie wprowadzenia w życie "Instrukcji w sprawie zasad likwidacji środków trwałych i wyposażenia w użytkowaniu" oraz powołania komisji likwidacyjnej i kasacyjnej;
- Zarządzenie wewnętrzne RO210/27/92 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 24.07.92 r. w sprawie trybu i zasad przeprowadzania konkursu na stanowiska kierownicze w jednostkach administracyjnych, Bibliotece Głównej i Wydawnictwie WSP w Częstochowie.

Wymieniliśmy powyżej zarządzenia, które wprowadzone zostały w okresie określonym biuletynowym raportem. Choć będzie pewną niekonsekwencją cofnięcie się do wydarzeń czerwcowych, informujemy, że ukazało się Zarządzenie wewnętrzne RA-0210/1/92 Dyrektora Administracyjnego Wyższej Szkoły Pedagogicznej z dnia 26 czerwca 1992 r. w sprawie udostępniania /w tym wypożyczania poza teren Uczelni/ mienia stanowiącego jej własność.

Tu dodamy jeszcze dwa komunikaty Dyrektora Administracyjnego.

1. "Począwszy od 10 lipca 1992 r. za 3 minuty rozmowy telefonicznej w Częstochowie płacimy 600 zł, za każde następne również 600 zł".

Pan Dyrektor dodaje: "Wyrażam przekonanie, iż w trosce o kondycję finansową rozmowy służbowe w naszej Uczelni nie będą trwały dłużej niż 3 minuty".

2. "Realizując »program oszczędnościowy« otrzymaliśmy pozwolenie Urzędu Rejonowego w Częstochowie na tymczasowe ustawienie przenośnych garaży blaszanych na terenach przy ul. Jasnogórskiej 64 /7 sztuk/ oraz przy ul. Chłopskiego 3 /7 sztuk/".

Zainteresowani odpłatnym użytkowaniem terenów Uczelni, a jednocześnie garażowaniem swoich pojazdów, proszeni są o składanie podań w Sekretariacie Dyrektora Administracyjnego.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Po raz pierwszy w historii naszej Uczelni studenci-sportowcy zajęli trzecie miejsce w ogólnopolskiej klasyfikacji Wyższych Szkół Pedagogicznych i Filii Uniwersytetów za: 1. WSP Rzeszów, 2. WSP Kraków. Zdobyli 101 punktów, tj. tylko o 5 mniej niż

zwycięska Uczelnia. Na ten wynik złożyły się zdobyte punkty w następujących dyscyplinach /wymienionych tu w kolejności pozyskanych punktów/: tenis stołowy, koszykówka kobiet i mężczyzn, piłka siatkowa kobiet i mężczyzn, narciarstwo, pływanie, lekkoatletyka, piłka nożna.

Studentki: Beata Suchecka /IV rok Ped. z W-F/, Anna Szlubowska /IV rok Ped. z W-F/, Bożena Szczęsna /I rok Ped. z W-F/ i Luiza Kurzawa /III rok Pedagogiki/ awansowały do I Ligi Państwowej w tenisie stołowym. Trenerem zespołu jest mgr Wiesław Pięta.

Zwycięskim studentom-sportowcom i ich trenerom gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów!

MALARSKIE NOWINKI

W dniach 15 września - 3 października trwa w Huciskach Plenar Jurajski. Impreza, tradycyjna już w naszym środowisku plastycznym, zgromadziła w tym roku ok. 20 malarzy z kraju i zagranicy. W tej ograniczonej w tym roku liczbie uczestników znalazło się czterech przedstawicieli Instytutu Plastyki.

SŁOWO NA NOWY ROK AKADEMICKI

Historię szkoły wyższej odmierza inny, niż gregoriański, kalendarz. Tradycja określiła, że pierwsze dni października to czas, gdy w uczelniach polskich rozbrzmiewa Gaudeamus, a Rektor formułą łacińską otwiera nowy rok akademicki.

Powitanie nowego roku to przyjęty moment na okolicznościowe orędzie. Częścią jego jest sprawozdanie Rektora na uroczystej Inauguracji, ale wobec zgromadzonych dostojnych gości należy wtedy chwalić i podnosić dokonania roku ubiegłego, przemilczając trudności, porażki, niechlubne spostrzeżenia. Ale tak naprawdę warto oko kamery skierować i za kulisy sceny, którą jest nasza uczelniana codzienność.

Miniony rok był chyba najtrudniejszym z dotychczasowych, o czym wieloletni pracownicy mogli się przekonać. Uświadomiliśmy sobie, że deklaracje szeregu posunięć Ministerstwa i KBN są respektowane, realizowane, że n a p r a w d ę skończyły się dobre czasy, gdy na wszystko były dotacje, a gdy trzeba było, można było wydusić rozmaite dofinansowania. Uczelnia otrzymywała środki, które, choć "poszufladkowane", dzielone były wewnętrznie wedle przyjętych kryteriów, w oparciu o określone racje czy stosownie do siły perswazji ubiegających się. Były i wnioski, i plany, ale jakże często "sufitowe", byleby tylko wywiązać się, i to nierzadko po terminie, z narzuconego obowiązku. Mało kto traktował to poważnie, bo życie nauczyło, że papier wszystko zniesie, a pani Kwestor, choć narzekając na trudności, zawsze jakoś środki znajdzie. W minionym roku, ci, którzy zaniedbali dokumentację formalną w sprawie finansowania badań własnych, zakupu aparatury, działalności ogólnotechnicznej itp. dziś już wiedzą, jakie były

tego skutki. Ci, którzy zlekceważyli szczegółową ankietę, stanowiącą podstawę do oceny merytorycznej Wydziału /a w ślad za nią wysokość dotacji/ niech czują się odpowiedzialni za sytuację, jaką mieliśmy w kończącym się roku. I to nie jest wyrzut pod adresem pp. Dziekanów. Słabością niektórych jest jedynie to, że nie wygzekwowali od zespołów należnych danych. Winą każdej pani X czy pana Y, którzy nie przedstawili swoich danych jest fakt, że ich koledzy, po globalnym podsumowaniu Wydziału, nie otrzymali środków na cele, które były przedmiotem wniosków. Podnieść teraz ocenę w zakresie kategoryzacji Wydziału będzie znacznie trudniej, niż zająć na starcie lepszą pozycję.

To doświadczenie będzie najbardziej pouczającą lekcją, ale trudno odmówić sobie konkretnych uwag. Nikt nie lubi specjalnie papierków, formularzy, planów i sprawozdań. Ale z reguły są, bo są potrzebne. Trzeba narzuconym wymogom podporządkować się i to we wskazanym terminie. Niejednokrotnie opieszałość w przedstawieniu danych jednego zespołu blokuje działania całej Uczelni. A żeby wywiązywać się z zadań w terminach, czasem bardzo krótkich, trzeba pozostawać w stałym kontakcie z miejscem pracy, a nie jedynie na okoliczność zajęć dydaktycznych, często wygodnie skomasowanych. Bliski kontakt z Zakładem umożliwi nie tylko zdyscyplinowanie nieuniknionych działań administracyjnych, ale stworzy możliwość wspólnych działań badawczych, co jest nie tylko oczekiwaniem, ale słuszną koniecznością - w jednościsła! /Nadal w pewnych zespołach brak koncentracji tematyki badawczej/. Da również sposobność faktycznego zaistnienia w środowisku, identyfikacji z placówką, realizacji właściwych stosunków międzyludzkich.

A tym ostatnim chcemy poświęcić słów parę.

W naszej społeczności wszyscy - od Rektora do portiera - są pracownikami Wyższej Szkoły Pedagogicznej, niektórzy są przeznaczonymi mniejszych lub większych zespołów ludzkich. Głównie im polecić by się chciało zaadresowaną do nich lekturę "Jak być lepszym szefem" /ibid./, tym niemniej cenne pouczenia mogą też znaleźć dla siebie wszyscy w roli podwładnych.

Ku rozwadze Wszystkich cytujemy kilkanaście wersetów do prze-myślenia i stosowania.

1. Kto pracuje z ludźmi, wie, ile czyha na niego zewsząd nie-miłych niespodzianek wynikających z niedoskonałości natury ludzkiej. ... Dobry szef w trudnej sytuacji działa konsek-wentnie i szybko. Sprawne rozwiązywanie problemów pozwoli mu na osiągnięcie sukcesu tam, gdzie inni zwykle zawodzą.
/s.22/
2. Każdy szef ma prawo, a nawet obowiązek, podejmowania osta-tecznych decyzji. Tym bardziej jednak powinien wsłuchiwać się w głosy dochodzące z kręgu ludzi pracujących dla niego. Takie postępowanie sprzyja powstawaniu właściwej atmosfery współpracy. /s.34/
3. Korzystanie z władzy to rzecz trudna. Należy ją sprawować umiejętnie i elastycznie, nie naruszając przy tym w żaden sposób swobody ludzi pracujących pod twoim kierownictwem.
/s.19/
4. Nie trzeba kochać swego szefa, aby wiedzieć, że niezbędny jest ktoś odpowiedzialny za podejmowanie ostatecznych de-cyzji. /s.19/

5. Tworzenie klimatu współodpowiedzialności za losy przedsiębiorstwa jest działaniem niezbędnym i dalekowzrocznym. Cóż bowiem stanie się z firmą w razie dłuższej nieobecności tego jedyne go, który wie wszystko? /s.26/
6. W każdym przedsiębiorstwie można spotkać bumelantów markujących tylko pracę, robiących tak niewiele, że mniej już nie sposób. ... Nie wolno nigdy lekceważyć negatywnych zjawisk, bowiem leń nie pilnowany - podobnie jak nieuleczalny bałaganiarz - może niekorzystnie wpłynąć na cały zespół. /s.27/
7. Będąc w radosnym nastroju, pełni optymizmu i chęci działania lub poruszeni czymś nieszczęściem, skłonni jesteśmy do pochopnego podejmowania decyzji, nie licząc się zupełnie z ich skutkami. /s.115/

Klamrą do tych siedmiu przykazań na nowy rok akademicki niechaj będą dwa zdania, które niedawno padły zza szklanego ekranu. Myśli godne nie tylko zastanowienia.

"Za łatwo mówi się w Polsce źle o ludziach"

Aleksander Małachowski, Rozmowy o Rzeczy niepospolitej

"Gdyby ludzie okazywali sobie więcej przyjaźni, farmaceuci mieliby mniej do roboty"

Siemion Złotnikow, "Przyszedł mężczyzna do kobiety"
Teatr Telewizji

W nowy rok akademicki wkroczymy 2 października uroczystą Inauguracją o godz. 10⁰⁰, na którą zapraszamy do Sali Konferencyjnej przy ul. Waszyngtona 4/8 wszystkich Czytelników.

Na podstawie udostępnionych materiałów
i wywiadów opracowała Anna Pietrzyk

